

J A B L K O S K L Í N A

S T O K R Á T N I C

5 Snad ještě jednou mě poblázní
váš úsměv
a na pelest mi usednou
matka Bolest a přítelkyně Láska,
obě dvě vždycky najednou.

Snad ještě jednou mě poblázní
hlas polnice
a střelným prachem budou mi vonět vlasy,
až půjdu jako spadlý z měsíce.

10 Snad ještě jednou mě poblázní
polibek:
jak plamen v lucerně neochotné
se zachvěji,
až se mé tváře dotkne.

15 To bude však jen vítr na mých rtech
a marně tentokrát
budu chtít rukou zachytit
nehmatatelný jeho šat.

BOHUSLAV REJNEK

Těžká noc

Moře, modly, velryby, velbloudí
do snů vlnivých mi srdce loudí
v hodinách, jichž útlaková ústa
velí legiím, jež hostí místa pustá.

Ženy zastřené, psi, lišky, lamy z Peru
sedí na dunách, neb obcházejí v šeru
palác ve propastech, v němž je bolest živa.
Šedý vítr vod svou vlašnou písni zpívá

v patra pralesù, prolnutých čpěním opů,
hadů, holubů, a zametá mi stopu
po bloudící lásce, jež se pískem vlekla,
ironizována pískotem bran pekla.